

Τουρκοελληνικὸν πόλεμον—κατὰ φαντασίαν—διὰ νὰ δοθῇ ἀφορμὴ εἰς νέαν πλημμύραν ἀνταποκριτῶν τοῦ εἰδούς τοῦ Ἐργέστου Σιούμαν καὶ ῥιψθῶν ἐπὶ τῶν τραχῆλων τῶν ἀλλούσαρκοι δεσποινίδες μας, διότι οἱ τράχηλοι τῶν συμπολιτῶν, τῷ μαρτίουν ρώμησύνη!

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Φαλήρου Γερμανὸς φωνάζει τὸν ὑπηρέτην διὰ νὰ πληρώσῃ μὲ τὴν συνήθη παρὰ τοῖς Γερμανοῖς προσφένησιν:

— Bezahlten! (νὰ πληρώσω).

‘Ο ὑπηρέτης:

— Πετσάλη! Μικρὴ θέλετε ἡ μεγάλη;

Τὸ ἔσπερας τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐτελέσθησαν μεθ' ὅλης τῆς ἐπισημότητος οἱ ἀρρέβωνες τοῦ ἐν Πειραιῇ ἐργοτασιάρχου κ. Εὐσταθίου Φινοπούλου μετὰ τῆς ἐνταῦθα δεσποινίδος Εἰρήνης Ταραμένου.

Ο ΛΕΛΟΥΔΑΣ ΕΝ ΩΡΩΠΩ.

ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ.

Λελούδας.

Μπέσα γιὰ μπέσα. Τὸ κεφάλι μου στὴν καρμανιόλα τὸν Τσιγγρὸν σ' τὴν τσέπη. Θὰ τοῦ πάρω τὰ ἔκατομμύρια. Θὰ τοῦ χαρίσω τὴν ζωή. Ἀξ γίνω γὼ Τσιγγρὸς, ἀς γίνη ἐκεῖνος Λελούδας. Τί; Δὲν τοῦ ἀρέσει; Τί Λελούδας, τί Τσιγγρός; Θὰ μὲ ποῦνε ἀρχιληστή; Ἀμέκεινο πῶς τὸν λένε; Ἐδῶ ἔχω τὸν Φαμπαγᾶ, τὸ Μῆ

νονῆθη, ἐπὶ τίνος ἐμπορικοῦ πλοίου, ἐξ οὐ ἀπέβη εἰς τὴν πόλιν.

Οι Συριανοὶ ἀποκρύψαντες τοῦτον ἐν τινὶ καταστήματι ἔμαθον τὰ διατρέξαντα.

Ἡ φῆμη διεδόθη ἐν ἀκαρεῖ ἐν ὅλῃ τῇ πόλει, ἃς οἱ κατοίκοι διεχύθησαν εἰς τὰς ὁδούς.

Αἱ γυναῖκες ὀδύροντο εἰς τὰ παραθύρα, γενικὴ δὲ κωδονοκρούσια ἥρχισε.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἐτελέσθη νεκρώσιμος ἱεροτελεστία πρὸς μνήμην τῶν ἐν Κύθνῳ πεσόντων, οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν κατοίκων καὶ ἴδιας αἱ γυναῖκες εἶχον πενθηφορήσει. Ἐν τούτοις διετάχθη ἡ εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Σύρου κάθειρξις τῶν ἔξορίστων.

Δέσμιοι ἀνὰ δύο καὶ ὑπὸ διπλῆς οὐρᾶς στρατοῦ φρουρούρουμενοι ἀπεβίασθησαν καὶ ὀδηγήθησαν εἰς τὰς φυλακὰς περιστοιχούμενοι ὑπὸ ἀπειρούς πλήθους λαοῦ.

Ταύτοχρόνως ἀφίκετο ἡ εἰδῆσις τῶν ἐν Κύθνῳ συμβάντων εἰς Ἀθήνας.

Ἐπὶ τῷ ἄγγελματι ἡ Μαριγούλα ἐνεδύθη κόκκινο φουστάνι.

— Τόρα ἔλεγε πρὸς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς συναθροίζομένους, πρέπει νὰ χαρώμεν, διότι ἐφάνησαν τότε ἄνδρες ἀγαπῶντες ἐμπράκτως τὴν πατρίδα καὶ οὐχὶ ὡς σεῖς ἐδῶ διὰ λόγων μόνον καὶ Πλατωνικῶν αἰσθημάτων.

‘Ο Κώστας ὁ ἀνατολίτης εἶχε καὶ οὗτος ἔξαγγριωθῆ.

Χάρεσαι, τὸ Μέλλορ, τὸν Ἀσμοδαῖο! Νὰ καὶ ἡ Στοὰ ποῦ μὲ λέγει ἐμένας ἥρωα, ὀπλαρχηγόν. Παλληκάρες ἔτοιμα. Θὰ δέσητε ὅλους τοὺς ὑπηρέτας του. Ἐγὼ θὲ μπῶ μοναχὸς στὴν κάμπαρα ποῦ προγευματίζει. Θ' ἀγάφουμε μαζὶ τὰ τσιγάρα καὶ θὲ μὲ ἀκολουθήσητε.

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙ.

Βουνά, κάμποι, νερά, περιβόλια. Σκιαὶ ἡμίλευκος διολισθαίνουν. Αἱ σκιαὶ φέρνουν μαυρὸ μανδήλι: ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ κάτι τι σὰν ἀσπρό, σὰν φουστανέλλα. Εἰς φουστανέλλας μ' ἔνα ψηλὸ καπέλλο συνομιλοῦν τρυφερά, ως ἡ Μαρθά καὶ ὁ Μεφιστοφελῆς. Τὸ ἀκολουθοῦν ἀλλαὶ σκιαὶ, πάλιν μὲ μανδήλια καὶ φουστανέλλα. Η σελήνη στέλλει τὴν τελευταῖαν ἀκτίνα τῆς καὶ δύει.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Μάγκαι κάθιδροι εἰσβάλλουσιν ἀπὸ τέσσαρας δρόμους μὲ φωνὰς ἀγρίας:

— Ή ἀπογωγὴ τοῦ Τσιγγροῦ ἀπὸ τὸν Λελούδα, πέντε λεφτά, πέντε λεφτά!

— Οι λησταὶ ποῦ πιάσανε τὸν Τσιγγρό, πέντε λεπτά!

— Τὸ Ἐθνικὸν Πρεῦμα καὶ ὁ Τσιγγρὸς ποῦ ἔπιασε τοὺς ληστὰς πέντε λεφτά, πέντε λεφτά!

— Ο Λιγυπός τοῦ Κοκοράβα καὶ ὁ θρῆνος τῆς Ελλάδος πέντε λεφτά.

— Τὰ Ήμερήσια Νέα καὶ ὁ Γρίβας δικτάτωρ, πέντε λεφτά!

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐξεδόθη διάταγμα ἐπιστρατείας. — Προσκαλούνται δεκατρεῖς ἡλικίαι. — Ο Σούτσος διορίζεται ἀρχιστά-

μὲ δσα καὶ ἀν εἶχε πάθει δὲν ἔβαλε γνῶσι.

— Θὰ τοὺς σκοτώσω ὅλους ἔλεγε, νὰ μὴ μείνῃ ἀπὸ δαύτους ρουθοῦνι ζωντανό. Θὰ σκοτώσω καὶ τὸν ἔκατον ἀκόμη διὰ νὰ μὴν ἀναπνέω τὸν δουλικὸν ὄσρο τῶν κυρίων Ἀθηνῶν.

Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ,

Παρὰ ό Μουντσουρίδης νὰ μ' ἔχῃ φυλακή.

Αὔριο θὰ πῶ ν' ἀγοράσω ἔνα κουμποῦν δίκανο ποῦ νὰ ἔχῃ δύο στόματα, ἔνα πολύχροτο φεβόλθερ, ἔνα τρουμπόνι, ἔνα τέλος πάντων κανόνι ὄρεινό, πεδινό, ὅ, τι κ' ἀν ἦνται. Ἐνα σπαθί, μιὰ πάλλα, ἔνα γιαταγάνι, μαχαίρα δίκοπη, ἔνα στόχο, μία λόγχη, καὶ θὰ τὰ βάλω ὅλα κάτω, καὶ θὰ τὰ στρώσω ὅλα στὴ γῆ, καὶ ἔπειτα, πράφ μιὰ, θὰ πέσω μπρούμιτα ἀπάνω σ' ὅλα αὐτὰ, νὰ τινάξω τὰ μυαλά μου, νὰ βγάλω τ' ἀντερά μου, νὰ ξεκοιλιασθῶ, νὰ κοπῶ, νὰ βγάλω τὰ μυάτια μου, ν' ἀποθάνω ως ἄλλος Άλας, διότι τοιοῦτο εἶναι τὸ φρόντιμα, τοιαῦται αἱ πεποιθήσεις μου. Τί; θὰ ἔλθετε νὰ μ' ἐμποδίσετε; Καὶ δὲν κοπιάσετε; Πίσω ὅλοι τας, πίσω, γιατὶ σᾶς ἔφαγα. Οχι, δὲν σκοτώνομαι, θὰ ζήσω, ναι, μάλιστα θὰ ζήσω, διὰ νὰ μὲ βλέπη ὁ βασιλεὺς καὶ νὲ σκάζῃ. Θὰ ζήσω, διὰ νὰ τοῦ δείξω ὅτι ζῶ καὶ βασιλεύω, ὅπως βασιλεύεις κ' ἐκεῖνος. Πολὺ καλά, τόρα ἀφοῦ ἔγινε ἡ ἀπόφασις, θὰ πῶ νὰ κοιμηθῶ, διὰ νὰ σκεφθῶ καλλίτερα. Καὶ αὔριο τὰ λέμε πάλι.

τηγος, ίνα διαπραγγατευθῇ μὲ τὸν Λελούδαν τὴν παράδοσιν τοῦ Τσιγγροῦ.—Νέα γυμνάσια εἰς τὸ ἐν δύο εἰς τὰς Στήλας.—Ἐκδρομὴ ἐπτακοσίων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μαυρομιχάλη εἰς Δαφνί. Ἐπιστροφὴ ἔξακοσίων ἐνύκοντα ἐνέα καταιβασμένων.—Αἱ Ἀθῆναι μένουν χωρὶς στρατόν.—Παραπήγματα εἰς Ὄρωπόν.—Τὸ κτῆμα τοῦ κ. Τσιγγροῦ γίνεται ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

ΕΞΟΔΟΣ

Οἱ ὄμογενεῖς εὐρίσκονται μίαν πρώταν προσθετικὴν αἴρεσθαι (ἴκτερον). Ὁ Πύρλας διὰ διατριβῆς τοῦ ἀποδίδει τὸ νόσημα εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς Σελήνης· οὐ Ζωχιὸς ὁ Τυπάλδος εἰς τὰ λουτρά τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὐ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει κατὰ συνέπειαν τραχικὸν κέρθρον. Τὸ Μῆ Χάρεσαι ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ ἀλήθεια ἀποδίδει τὴν χρυσῆν τῶν ὄμογενῶν εἰς φόβον ἐνεκά τοῦ Λελούδα. Τὴν ἐπαύριον ἡ ἀλήθεια ἐπαληθεύει. Γενικὴ ἔσοδος τῶν ὄμογενῶν. Ὁ Νεγρεπόντης τηλεγραφεῖ νὰ πέρνουν καὶ τῆς πόρτες τοῦ σπητιοῦ μαζί των. Τὸ Χρηματιστήριον κλείσει. Ὅλα τὰ τρόφιμα εἰς ὑποτίμησιν. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν οἰκογενειῶν ἡλαττωμένος. Τηλεγράφημα τοῦ Λελούδα πρὸς τοὺς ὄμογενεῖς: «Μὴ φύγετε καὶ θᾶλθω σ' τὴν Ἀθήνα πρωθυπουργός.»

ΒΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΓΡΩΠΗΣ.

Ἀγγλία. Πρέπει νὰ κρεμασθῇ αὐτὴ ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τοῦ ιστοῦ τοῦ θωρηκτοῦ Καταστροφῆς.

Γαλλία. Τί δίκαιον εἶχεν ὁ Σαιντιλέρ;

Αὐστρία. Μετὰ τὴν Βόσναν καὶ Ἐρζεγοβίνην τὴν Στερεάν καὶ τὴν Πελοπόννησον.

Γερμανία. Δὲν ἀνακατόνομαι. Φαγωθῆτε.

Ιταλία. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικοτήτων πρέπει νὰ λαβω τὴν Ἀλβανίαν.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΠΟΔΗΜΗΣΑΝΤΟΣ.

—Νὰ γυρίσω; Νὰ μὴ γυρίσω; Αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι ακιθέρνητος. Τὰς οἰκονομίας μου τὰς ἔχω εἰς τὰς Τραπέζας. Νὰ μὴ γυρίσω λοιπόν. Ἀλλὰ τὰ κτήματά μου; Θὰ τὰ δημεύσουν. "Ε, νὰ γυρίσω. Καὶ ἂν ἐλθῃ καμμία ἄλλη ἀναμπακπούλα; Νὰ μὴ γυρίσω. Μὰ ἂν διορθωθοῦν πάλιν τὰ πράγματα; "Ε, τότε νὰ γυρίσω. (Πίρει κατὰ σειρὰ τέσσαρα ποτήρια κονιάκ καὶ δέρχεται ἀδων:

"Οληρ τοῦ Οὐραροῦ τὴν ἀστασιαν

εἰς τὴν καρδιαν

ἔχ' ή Ἑλλὰς (Ἀποκοινωταί).

ΠΟΛΕΜΟΣ.

Δεκατέσσαρα τάγματα πεζικοῦ, πέντε ἵππαρχίαι, ὅκτω πυροβολαρχίαι συντήφαν μάχην μὲ τὸν συμμορίαν τοῦ Λελούδα. "Ολοι οἱ γηραῖοι συνταγματάρχαι ἔδειξαν θαύματα ἀνδρείας. Ἐκυρίευσαν πέντε κάππας, ὅκτὼ μανδήλαι, καὶ τρεῖς καραμπίνας. Ὁ Λελούδας μὲ τοὺς ἀπαδούς του κατὰ τὴν μάχην διέφυγον. Ἐκεριεύθησαν ἀκόμα τρεῖς λεραὶ φουστανέλλαι καὶ ὁ Τσιγγρός, χωρὶς λεφτό.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

· Απόσπασμα ἐκ τοῦ κεφαλαίου διορισμοί.

— Διωρίσθη γραμματεὺς ἐπαρχεῖου "Ανδρου ὁ κ. Ανδρέας Τσιγγρός.

Kρε-Κρε.

Ο ΧΙΟΤΗΣ.

· Στοῦ ληστοῦ Λελούδα ἐπεσε τὰ βρόχια
· Ο Τσιγγρός ὁ Χιώτης ὁ ἀγαπητός,
Καὶ κατεταράχθη ἀρχοντικὰ καὶ φτώχεια,
Κι' ἐπικες καμπόσους θέρμης πυρετός.

· Ο Τσιγγρός νὰ ἥγαι σὲ ληστῶν λημέρι,
Πούδινε σὲ τόσους υποτικοὺς ψωμί;
· Άλλα μὴ φοβεῖσθε, καὶ ὁ Χιώτης ξέρει
Μ' εξυπνάδα ὅλα νὰ οίκονομη.

· Σ' ὅλα εἰν' ὁ Χιώτης κάλτσα τοῦ διαβόλου,
· Ο μεγάλος νοῦς του χίλια δυὸς γεννᾷ.
Καὶ ἐκεὶ ποῦ εἶγαι δὲν φοβεῖται διόλου,
Γίνεται κι' ἐκεῖνος κλέρτης στὰ βουνά.

Καὶ ἀντὶ τὸν Χιώτη ὁ ληστῆς νὰ γδύσῃ
Καὶ νὰ τοῦ ἀρμέξῃ λίρες μὲ ούρα,
Ειμπορεῖ ὁ Χιώτης νὰ ζαναγυρίσῃ
Μὲ ὅπλα τοῦ Λελούδα σάκκους καὶ παρά.

Μὰ καὶ τῆς βωδίσαις τῶν ληστῶν κεφάλαις,
Νὰ μᾶς κουβαλήσῃ ὁ Τσιγγρός μπορεῖ,
Γιὰ νὰ τῆς στηλώσῃ στῆς χρυσαῖς του σάλαις,
· Αμαὶ γίνουν νέοι σπῆτι του χοροί.

· Επεσε ὁ Χιώτης στῶν ληστῶν τὰ βρόχια,
Καὶ δὲν θὰ τ' ἀφήσουν κάλπικο λεφτό...
· Άλλα μὴ φοβεῖσθε ἀρχοντικὰ καὶ φτώχεια,
Κι' ἐνα παραμύθη γίτανε κι' αὐτό.

Souris.

ΓΕΝΝΗΤΟΥΡΙΑ.

Κι' ὅλοι μᾶς ἡλθαν κι' ἔρχονται μὲ πλούτη καὶ μὲ πείνα,
καὶ τόσαις Ἀλεξανδριναῖς κυρίαις στὰ βαπτόρια
ἀπ' τὴν καρδιὰ των πούρονται στὴν ξακουστὴ Ἀθήνα
γεννοῦνε πρὶν τῆς ὥρας των κορίτσια καὶ ἀγόρια.
Καὶ ἔχουμε μὲς σ' ὅλη μᾶς τὴν ζάλη καὶ τὴν φούρια
κι' ἀνέλπιστα στὴ θάλασσα διδύμων γεννητούρια;